

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 MÁJUS 1. * 13. (3088) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

Életuntak, vigyázat!

A „K“-RENDŐR: Nem tudják, hogy a tejúton is csak derékszögben lehet közlekedni?.. Mars vissza!

Ára 50 fillér

Miért megy mindenki tönkre?

Kedves Borsszem Jankó!

Az adóbizottságok előtt mindenki sír. Az ilyen lelkiismeretlen szimulánsoknak persze nem szabad hinni. Mégis borzasztó sűrűn fordulnak föl ezek a szimulánsok. Költséget és fáradságot nem kímélve, elküldtem magánkutatóimat, hogy megtudják, miért adja be annyi ember az üzlet kulcsát. Eddig a következő szemrehányásokat sikerült csokorba gyűjtenem:

— Mi az, Fehér úr, maga is tönkrement? Nem csodálom. Maga teletömi a boltját mindenféle divatos cafattal! Pár hétig hordják a nők ezeket a divatos dolgokat. Azután a párizsi kottók szabói valami újat találnak ki és az a sok fátyol, csipke, crêpe tahienné mind a maga nyakán marad bővlinak. Óvatosság kell, barátom, óvatosság!

— Ki hitte volna? Fekete úr is beteg? Persze, maga borzasztó óvatos. Maga csupa olyan portékát tart, ami sohasem megy ki a divatból. Csak magánál lehet keménymellű fehér inget kapni. Miért nem tart pipacsmintás selyeminget? Haladni kell a korrallal, a divattal. Merészség kell ide, merészség!

— Hogy a baj Barna úrral is megesejt! Azt képzeli, ha teletömi a boltját, akkor az mingyárt nagyszerűen megy. Pedig kicsi raktárral kell dolgozni és azt sokszor megforgatni. Mingyárt mondtam, hogy az ilyen mohó kereskedőnek rossz vége lesz.

— Vörös úr szintén?! Persze, persze, alig van portékája a boltjában. Válogatósak a mai vevők. Csak az boldogul, akinek nagy a választéka. Mondtam én azt előre, hogy az ilyen kis boltot megeszik a nagy boltok.

— Kis úr?! Azt hitte, hogy a maga malmára hajtja a vizet, ha külföldről hozat egy tapasztalt mérnököt és a malmában minden technikai újítást bevezet. Ezek az újítások csak arra jók, hogy a régi, jó, öreg gőzmalmot tönkretegyék.

— Hogyan, Nagy úr? Maga is? Hja, van magának egy rozoga öreg gőzmalma és azt hiszi, hogy nem kell versenyeznie a modernül felszerelt malmokkal. Téved, barátom, de már csak későn látja be a tévedését. Haladni kell a korrallal, haladni!

— A selyembabaáruház is lekrásholt? Mingyárt megmondtam. Vesz a Belvárosban egy díszes üzlethelyiséget, fizet nagy házbért, fizet egy csomó drága segédet. Persze, hogy a rezszi megeszi a boltot.

— Az Olesójános-kanavásboltnak is könnyű volt a szomorú végét megjósolni. Maga dolgozik a feleségével és egy boltiszolgálóval. Szép a takarékoság, de csak a maga helyén. Szép üzlethelyiség kellett volna, néhány jófizetett, csinosan öltözködő segéd, akkor most Olesójános úr alkudoz-

hatna az Andrássy úton egy négyemeletes palotára.

— Nem csoda, ha a Liszteszák-élelmiszerüzlet tönkremegy. Minden sarkon egy élelmiszerbolt. Hja, ha mindenki ugyanarra a szakmára megy és senkinek sincs eredeti gondolata, akkor muszáj tönkremenni.

— Bajban van Cirkli mérnök is? Ki csodálkozik rajta? Fejébe vette, hogy specialista lesz lapostetejű házak építésében. Az ilyen nem mindennapi dolgok rendszeren rosszul végződnek. Legokosabb, ha az ember halad a kitaposott úton, a marhaesapáson, ott nem érheti semmi baj.

Magán-detektívem itt megelégette a tapasztalatokat. Mivel ő maga is szeretne valami boltot nyitni, titokban megkérdezte azt az urat, akitől ilyen sok böles tanácsot hallott:

— Mihez fogjak? Hogyan csináljam, hogy baj ne érjen?

— Tudja mit, csináljon, amit akar és ahogyan akarja. Minden út *Ausgleichenbergbe* vezet.

D. A.

Az új titkár

Kedves Borsszem Jankó! A miniszterhez új titkár került, akinek többi közt az volt a feladata, hogy a sablonos üdvözlő- és kondoleáló-táviratokat megszővegezze. Egy nap híre jön, hogy egy kiváló aviatikust, aki hosszabb útra indult, baleset ért. A titkár a következő szövegtervezetet tette a miniszter asztalára:

„Fogadja legmélyebb sajnálatom, egyben legjobb kívánataim kifejezését szerencsés megmeneküléséhez. Holnap föl fogom keresni. Remélem, ezt a csapást is emelt homlokkal fogja elviselni!”

A kis Rott jubilál

A hét eseményei

Hétfő. Wilkins kapitány elindult a Boráros térre, de a Nemzeti Színháznál hajótörést szenvedett. Négy hét múlva végre folytathatta útját a Boráros térre, ahol Scitovszky 40.000 öngyilkosjelölt élén ünnepélyesen fogadta. Wilkins kapitány este Josephine Bakerral *mulatott*.

Kedd. Bombát találtak egy kapu alatt. Amikor Erdős Renée tűzérési szakértő a bombát kinyitotta, a cseh válogatott futbalcsapat esett ki belőle. Azt mondták, hogy fel akartak robbanni a dühtől, amiért 2:0-ra kikaptak a mérkőzésen.

Szerda. A szeizmográf budapesti földrengést jelzett, de kitűnt, hogy csak a tőzsde ingadozik.

Csütörtök. A Bremen hősei Budapestre érkeztek és az első napot a rendőrségen töltötték, ahol a bejelentőlapot és a lakhatási engedélyt kellett kitölteniük. A második napot az adóhivatalban töltötték, ahol a légi adót kellett leróniuk.

Péntek. Az Ébredő Magyarok Egyesülete bejelentette igényét az Északi Sarkra. Jörcímeik: 1. Évek óta ők a „legfehérebbek”, 2. Földgömbös a vezérük, 3. A fehér vidékhez pompásan illene az ő fekete ingük.

Szombat. Budapestben nagy földrengés volt. A kormánypárt ellenzéki szárnya és egy csomó öngyilkos eltűnt a föld színéről. A forgalmiadó-ellenőrök nem. (p.)

A kombiné körül

Önagsága kombinét akar vásárolni egy Váci uccai üzletben. A kiszolgálónő így dicséri az árut:

— Ezt tessék megtartani, nagyságos asszony. Ez a legjobb minőség. Szétszakíthatatlan.

A csinos vevő szemérmesen lesüti a szemét és így szól:

— Kérem, az tisztán a férfiatól függ.

Az Ernst-múzeum humora

I.

— Nem tudod, mért mennek most olyan tömegesen a képviselők az Ernst-múzeumba?

— Ott most nagyon sok szönyeg van kiállítva és a szönyegen forgó kérdéseket tanulmányozzák.

II.

Az anyósomat is ki kellett volna állítani az Ernst-múzeum porcellángyűjteményében.

— Miért?

— Ő lenne még csak az *Alt-Wien!*

Mért nem nősülsz?

Ezt a kérdést intéztem konok agglegénybarátomhoz, a kopaszodó Billhez. Így válaszolt:

— Akik én el akarok venni, annak szépnek, gazdagnak és ostobának kell lenni egy személyben.

— Ezt nem értem, — mondtam én.

— Majd megmagyarázom. Ha nem szép és nem gazdag, minek vegyem el?... Nem igaz? Ha pedig nem ostoba, akkor ő nem jön hozzám.

Rendelettervezet az öngyilkosjárvány leküzdésére

1. §. Minden öngyilkos tartozik az öngyilkosságot tette elkövetése előtt írásban bejelenteni. A bejelentésre egy 30 pengős okmánybélyeget kell ragasztani. Ha a jelöltnek nincs 30 pengője, akkor ingó, vagy ingatlan vagyonára állami kölcsönt vehet fel 30 pengő erejéig.

2. §. Ha az öngyilkos pillanatnyi elmezavarban akarja tettet elkövetni, akkor az öngyilkosság előtt két hétig tartozik az állami elmeegógyintézetben kezeltenni magát.

3. §. Ha az öngyilkosjelölt szerelmi bánatában akar meghalni, akkor köteles stílszerű eszközzel végrehajtani tettet. Ha Piribe szerelmes, akkor aszpirinnel, ha Verona, akkor veronálal.

4. §. Ha az öngyilkosjelölt anyagi gondok miatt akar megválni az élettől, akkor tette elkövetése előtt tartozik az állami gondúzó hivatalnál jelentkezni. Itt 250 pengő lefizetése ellenében igyekeznek előtte az élet rózsás oldalait bemutatni. A bemutatás egy virágüzletben történik. Vételkényszer nélkül.

5. §. Ha az öngyilkosjelölt gyógyíthatatlan betegség miatt akar megválni az élettől, akkor az öngyilkosság előtt tartozik a Munkásbiztosító Pénztárnak egy évi tagdíjat előre lefizetni.

6. §. Ha az öngyilkosjelölt büntetés miatt való félelmében akarja elhagyni az élők világát, akkor (amennyiben esete nem tartozik az amnesziarendelet keretébe) köteles kegyelemért folyamodni. Ha nem kap kegyelmet, akkor csak a büntetés kitöltése után lehet öngyilkos.

7. Ha az öngyilkosjelölt búskomorság miatt akar megválni az élettől, előbb köteles Bús Fekete Lászlónál (Színházi Élet) és Komor Gyulánál (Vígyszínház) jelentkezni, akik százszáz pengő lebeszélési díj fejében megvizsgálják és az összeget a m. kir. állami lebeszélő-hivatalnak szolgáltatják be, amelynek Teleki Pál gróf a miniszteri rangban lévő elnöke.

(palásti)

Önagysága a mézárszékben

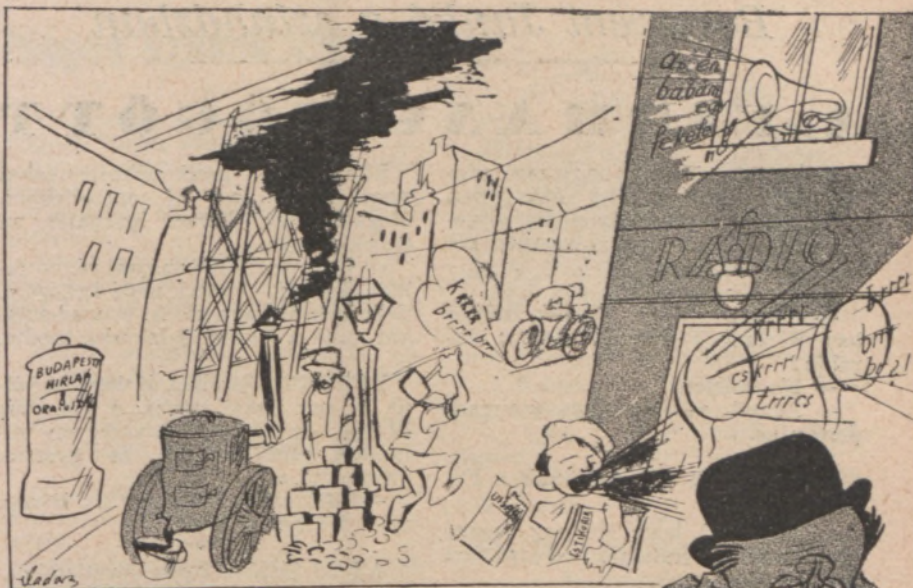
Egy fiatal, kövérkés asszony állít be a körüti mézárszékbe.

— Parancsol, nagysága? — szalad elébe a kiszolgáló legény.

— Le tudna nekem mérni tíz kiló marhahúst? — mondja a hölgy.

— Hogyne, kérem, — felel a legény és már feni is a kését, majd egy szép, hatalmas húsdarabot vág le, a mérlegre veti és így szól: Tíz kiló és húsz deka. Hazaküldjém talán a nagyságos asszonynak?

— Nem, köszönöm. Tudniillik nincs is szükségem ennyi húsrá. Csak ketten vagyunk, én meg a férjem. De, tudja, látni akartam egyszer, mennyi tulajdonképpen tíz kiló hús. Nem tudtam elképzelni. Ugyanis fogyókúrát tartottam és pont tíz kilót adtam le. Amint látom, határozottan szép darab. Köszönöm.

Ha végre nagynehezen beköszönt Pesten a tavasz, mindenki menekül előle.

Josephine Baker, Petrovác, a tüntető ifjak és Seiffensteiner Salamon

Kérdést intéztünk lapunk illusztris barátjához, a böcs Seiffensteiner Salamonhoz, mi a véleménye: használna-e az atyai intelem, amelyet Petrovác képviselő úr a Josephine Baker ellen tüntetni szándékozó ifjakhoz intéz? Seiffensteiner bátyánk erre a következő anekdotával felelt:

— A bankárék kis Adolfkája veri a francia nevelőnőt. A mamája éppen akkor lép be az ajtón. Haragosan szól a fiúra:

— Adolfska, micsoda neveletlenség ez? Hányszor mondtam neked már, hogy nem szabad a balkezedet használni!

Dr. Pechvogel meséli:

— Van egy dúsgazdag nagybácsim, aki azzal a gyorsvonattal utazott Párizsba, amelyik a múlt hónapban kislott és vagy két tucat áldozata lett a katasztrófának. A halottak listáján szerepelt nagybácsim neve is. A múlt héten levelet kaptam a budapesti francia konzulátustól, hogy fontos ügyben menjek föl. Sejtettem: a végrendelet jött meg, illetve engem tesz meg a nagy vagyon urává. A konzulátuson francianyelvű levelet adtak át nekem, amit a nagybácsim megbízásából írt egy párizsi ismerőse. A levél így szólt: „X. Y. arra kért, értesítsem *kíméletesen* Budapesten lakó unokaöccsét, hogy a párizsi vasúti katasztrófa alkalmával csak *jelentéktelen horzsolást szenvedett*”.

Mi tetszik legjobban Bakernak Budapesten

A Borsszem Jankó munkatársa felkereste Josephine Bakert és megkérdezte tőle, mi tetszik neki legjobban Budapesten.

— A legjobban az tetszik, — felelte Baker — hogy az a Monsieur Petrovác milyen izgatott.

Akadémikus úr tiszteletdíja

Kedves Borsszem Jankó! Törekvő egyesületünk egy akadémikust kért fel, hogy az Ibsen-centenárium alkalmából körünkben eladást tartson. Mikor az egyóráig húzódó, unalmas értekezés véget ért, főtítkárnk zárt borítékban átnyújtotta a honoráriumot.

— Ó, kérem, — szabódott a tudós férfiú — én lemondok erről. Fordítsák valami jótékony célra.

— Akkor talán lesz szíves megengedni, hogy egyesületünk speciális alapja javára fordítsuk.

— Kérem. És milyen célt szolgál ez az alap?

— Azt a célt, hogy a jövőben elsőrendű előadókat szerepeltessen az egyesület.

A vadász

Földesúr: Na, nem mondhatnám, hogy ezen a területen sok a vad, pedig úgy adták el nekem.

Ispán: Tetszik tudni, a régi földbirtokos nagyon szenvedélyes vadász volt és addig lövöldözött a vadakra, mígnem valamennyien — kivándoroltak.

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

HERCZEG Ferenc nagyszerű vígjátékát, a „Kék róka”-t néhány nap múlva bemutatják a párizsi Potinière-színházban. Ebből az aproposból két kis tréfa született.

Az egyik:

— Tudod, milyen feliratú szobrot kap Herczeg Ferenc, ha beüt a darabja?

— Na, milyent?

— Exegit monumentum potiniere perennius.

A másik:

Egy színpadi frót ugratnak a Fészek klubban.

— Hallottad, hogy Herczeg Ferenc vígjátékát bemutatják a párizsi Potinière-ben?

— Tudom, — mondja fanyarul, majd büszkélkedve hozzát teszi: — Az én darabomat egy másik párizsi színház adja elő.

— Persze... az Impotinière, — jegyezte meg a veseasztaltársaság egyik tagja.

*

A VIGSZÍNHÁZ sikeres Hókuszpókusz-bemutatója után Jób Dániel így szólt egy magyar szerzőhöz:

— Látod, ez a Kurt Götz színész és mégis milyen jókat ír, mert nem problémákon törí a fejét, mint te. Van is sikere.

— Hát mit tegyek, hogy nekem is sikerem legyen? — kérdezte az író.

— Kaparj Kurt, neked is lesz! — felelt a direktor.

*

A PROTEKCIÓ-járványról szól Herczeg Ferenc „Kéz kezét mos” című vígjátéka. Jó üzletember az a Hecsesi Sándor! Arra spekulál, hogy mindenki megnézi a darabot, aki ma protekcióból él. Akkor már biztos, hogy évekig zsúfolt házak mellett megy a darab.

A műkedvelő tanácsot kér

Törzs Jenő a napokban a következő levelet kapta egy kisvárosi műkedvelőtől:

„Igen tisztelt Művész Úr! A helybeli műkedvelő társulat a jövő héten előadást rendez és én fogom játszani a szerelmes szerepet. Csak egy dologgal nem vagyok tisztában és engedje meg, hogy öntől kérjek tanácsot. Legyen szíves közölni velem, hogyan szokta ön megcsókolni a női partnerét: igazán-e, vagy csak úgy teszi?... és ha egy fiatal leány a partnere, akkor szorosan magához öleli-e, vagy lazán és a többit csak úgy teszi?... Ez a kérdés rám nézve nagyon fontos, mert az én női partnerem a város egyik leggazdagabb leánya és így megérti ön, hogy a magam részéről jó benyomást akarok rá gyakorolni. Ha legközelebb lejön hozzánk vendégszerpelni, szívesen viszonzom az ön szeretetreméltó tanácsait és felvilágosítom a helybeli viszonyokat és szokásokat illetőleg ezen a téren”.

SZEGEDRE pesti primadonnákat szerződtettek az új operettekhez. Megkérdezték Tarnai igazgatót, mi ennek az oka.

— Kéknyszerítve vagyok rá, — felelte Tarnai — mert pesti kollégám, Sebestyén Géza, a vidéki primadonnákat mind a Városi Színházba terelte.

*

BEÖTHY Lászlóhoz új darabban állít be egy fiatal szerző. A mű címe ez volt: *Az anyaföld*. A vezér egy pillantást vetett a címre és gyorsan visszaadta a darabot.

— Mit akar, barátom?... Hiszen most földrengés van!

*

AZ ÚJ Színház soron következő darabja igen gyümölcsöző befektetésnek ígérkezik. Egy boggyó máris mutatkozik. Somogyi-Bogyó, az újdonság főszereplője.

*

ROTT Sándor negyvenéves jubileumán sem a kormány, sem a főváros nem volt képviselve. A kis Rottot így vigasztalták:

— Ez merő tapintatosságból történt. A kormány és a főváros nem akar kitenni téged annak az udvariasságnak, hogy ne tud viszonzni a szívességet az ő negyvenéves jubileumukon.

*

A „NÁSZÉJSZAKA”, Petrovác Gyula és társai jóvoltából, felváltva szerepel a Belvárosi Színházban és a parlamentben. Faludi Sándor, az Operettszínház igazgatója, méltatlankodva mondta:

— Nem értem a dolgot. Mért csak mindig a „Nászéjszaka” van műsoron a parlamentben?...

— No hallja, direktor úr, — felelte szerkesztőnk — maga igazán nem panaszkodhatik. Elég sűrűn van műsoron ott a „Zenabona” is.

Egy kis pletykát, ah, Jankó, ne legyen oly fajankó!

— Kérem, parancsoljon. Van egy remek pletykám.

— Halljuk.

— Ismert művésznőnkhez a héten így szólt barátője:

— Mondd, szívem, igazán komoly szándékkal forgolódik körülöttem ez a vezérigazgató?

— Nem hiszem, — sóhajtja a művésznő — attól tartok, csak feleségül akar venni.

Sötét vice Bakerről

— Képzelem, hogy szomorkodik ez a Josephine Baker Petrovác támadása óta!

— Dehogyan szomorkodik.

— Nem szomorkodik?

— Persze, horg nem, sőt ellenkezőleg: mulatt.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma május 10-én jelenik meg.

Levelét kapott a bonviván

Egy ismert bonviván rendkívül büszke volt azokra a hódításokra, amelyeket a nők soraiban aratott. A bonviván nem volt valami különös férfiszépség, okosnak és műveltnek még kevésbé volt mondható. A színháznál egy nap eldicsekedett:

— Egész csomó szerelmes levelet kaptam megint. Hogy török magukat utánam!

— Na és mit csináltál velük? — kérdezte a komikus.

— Mit? Összetéptem a leveleket.

A komikus ettől a naptól kezdve szemmel tartotta a bonviván címére érkező leveleket. Néhány nap múlva a színházi portás fülkéjében, a posta közt turkálva, a bonvivánnak címzett levelet talált. Zsebredugta és titokban felnyitotta. A levél — durva férfiírás — így hangzott:

„Ha holnap nem fizeti ki a tartozását, nyílt uccán fogom felpofozni, maga aljas csirkefogó!”

A komikus gondosan leragasztotta és visszatette a levelet, aztán állást foglalt a portás fülkéje előtt és várta a bonvivánt. Mikor ez megérkezett és átvette levelét, a komikus ártatlan arccal fordult hozzá:

— Persze, persze, megint szerelmes levél... Hogy török magukat utánam!

A bonviván felnyitja a levelet s közben több kollégája csoportosul körülötte, akiket a komikus beavatott a dologba, széles mosolyra húzza a száját, aztán mint valami diadalmas Don Juan, elragadtatottan kiált fel:

— Ó, az édes, a drága!...

És széttépte a levelet.

Színházi töprengés

— Vajjon melyik meztelenebb a Belvárosi Színházban: az ember — a színpadon, vagy az asszony — a nézőtéren?

Az öreg és gazdag szoknyavadász egy göröl körül legyeskedik.
— Adjon kölcsön száz pengőt,
— csicsereg a kicsike.
— Nagyon szívesen. Tessék.
A csinos tündér így köszöni meg:
— Majd visszafizetem, ha — tudja.

A nagy Bud és a kis Rott

— Bud János tökéletes ellentéte Rott Sándornak.

— Hogy jut ez az eszedbe?

— Na hallod!... Rott a legnagyobb mulattatója, Bud a legnagyobb szomorítója Budapestnek.

Sebestyén Géza meséli:

— Kedves vendégem volt a héten a Városi Színházban: Faragó Sándor volt székesfehérvári színgazgató. Mindenfelől elbeszélgettünk, első sorban persze a vidéki direktorok néhez helyzetéről. Egyszer csak azt kérdezem tőle: „No és ki most az utóda Fehérváron?” — „Deák Ferenc igazgató” — feleli. — „Deák Ferenc?” — mondom én. — Azt hiszem, ez a Deák Ferenc is hamarosan eljut — a ki-egyezéshez.”

— Vajjon Petrovác képviselő úr úgy akarja szolgálni a kormány egyke-ellenes propagandáját, hogy a „Nászéjszaka” ellen agítál?

ARANYKÖPÉSEK

A gyermeket és a nőt azzal büntetjük meg a legjobban, ha nem vesszük észre az új ruháját.

A viszonyban van valami rossz a házasságból: néha sokáig tart.

A nőgyűlölő: férfi. Az asszonygyűlölő: leány.

A szél a férfiak malmára hajtja a nők ruháját.

Karádi Emil

Ejnye,

Petrovác képviselő úr! Hát Pesten már MULATTni sem szabad?

Kedves Borsszem Jankó!

Az új gazdag — ha ugyan még van ebből a ritka spicieszből — egy régi szegény lateiner-barátjával találkozik. Arról beszélgetnek, hogy milyen néhez alvók.

— Ami engem illet, — mondja a lateiner — nem tudok elaludni, ha nincs a fejem alatt a pénztárcám.

Az új gazdag legyint:

— Sajnos, ezt én nem tehetem. Nem tudok aludni, ha olyan magasan fekszik a fejem.

Muzsikális leány

Két fiatal zeneszerző beszélget.

— Tegnap adtam át Lilinek azt a dalt, amit neki komponáltam.

— Na és mit mondott?

— Hogy írjam át férfikarra.

— Miért?

— Hogy kórusban énekelhessék az imádói.

Tavas van...

Nagyságos Asszonyom, siessen

KLEIN ANTAL

dívatáruházába

Király u. 53 (Akácfa u. sarok)

ahol

OLCSÓN ÉS DIVATOSAN

vásárolhat.

Idegen szavak szótára

A.

Ab aeterno: öröktől fogva. Lásd: Bethlen István miniszterelnöksége.

Akt: a Dunakorzón ülő nők testtartása.

Anatómia: boncolástan. Lásd: pesti aszfalt.

Apotheozis: istentítés A káromkodási rendelet és a bérkocsisok kihálása folytán jelentősége csökkent.

B.

Bizarr: szokatlan. Teszem fel, ha egy magánhivatalnoknak másodikán még pénze van.

Brutális: aki visszakéri a pénzt, amit évekkkel ezelőtt kölcsön adott.

C.

Cupringer: szerző, aki még Molnár Ferencnél is jobban ismeri a női lelket.

Comfort: kényelem. Szobakonyhás lakás hatgyermekes családapára részére.

D.

Debatter: vitázó szónok, másnéven anyós.

Dráma: ha valaki szerelemből nőszül.

E.

Enciklopédia: ismerettár, amelyben mindent megtalálunk, csak éppen azt nem, amit keresünk.

Expiál: vezekel. Aki anyósával él egy fedél alatt.

F.

Fortuna: szerencse. Teszem fel, ha imádott hölgyünknek megkérjük a kezét és az kosarat ad.

Frakk: nemcsak a szó, de maga a frakk is idegen, amennyiben csak kölcsön szoktuk kapni.

G.

Garszon: aki letagadja, hogy nős.

Garde dame: akire manapság a bakfisnak kell vigyázni.

H.

Hisztéria: női kedélybetegség, mely mindig a férfit viszi sírba.

Humanizmus: ismeretlen fogalom.

J.

Jeremiád: siralomének, avagy nászinduló.

Jupe: szoknya. Hiteles feljegyzések szerint olyan ruhadarab, mely egykoron a női lábak eltakarására szolgált.

K.

Kombináció: fejtörés, főleg az egyetemen.

Kulissza: kívül érdekesebb.

L.

Labyrinthus: útvesztő, például egy akta elintézésének útja a minisztériumokban.

Librettista: operett-szövegíró. A hülyék intézetében a P betű alatt szerepel a betegkönyvben. (Lásd még: paralizis.)

(Folytatjuk)

DYMI

— Hallom, hogy meghalt az örök-hagyó nagybácsija.

— Igen. Holnap temetik. Eljön, úgy-e?

— Sajnálom, nem mehetek. *Gyászban vagyok.*

Vallott nekem a pad

— *Margitszigeti idill* —

Vallott nekem a nyulak szigete — írta régen Ady egyik halhatatlan versében és hogy ezt a zengő sort prózába transzponáljam, hozzátehettem: nekem a szigeti pad vallott, ha nem is olyan szépen, mint Adynak a sziget, de éppen olyan őszintén. Tessek:

— Megfigyelte azt a hatást, amelyet a járókelőkre gyakorol ezen a festői szigeten?

— Főleg ilyenkor tavasszal, ha frissen vagyok mázolvá. Ilyenkor valóban festői hatást szoktam gyakorolni...

— Mindig csak párosával ültek magán?

— Többnyire.

— És ilyenkor mit vett észre?

— Hogy a szemközt lévő pad üresen áll.

— Három még véletlenül se foglalt helyet magán?

— Egyszer véletlenül. Úgy történt, hogy két szép hölgy ült rajtam, amikor jött egy úr és letelepedett közéjük.

— És mi történt azzal az úrral?

— Két szép között a pad alá esett.

— Hogy bírta ki azt a sok csokolózást?

— Hát bizony néha magam is tűzbe jöttem. Végre is én se vagyok fából...

— Most még csak egyet. Világosítson fel, mért hívják a Margitszigetet nyulak szigetének?

— Egy kis nyelvbotlás. Eredetileg nem nyulak szigetének hívták.

— Hanem?

— Találón az idillekre, melyeknek mi padok vagyunk a tanúi, *álá-nyulak szigetének* nevezték egykoron...

Nem engedtem, hogy tovább folytassa vallomását a pad. Egyszerűen a szájára ültem.

DYMI

Bethlen optimista szemmel nézi az Európaszerte dúló földrengéseket

A *Borsszem Jankó* munkatársa megkérdezte Bethlen István gróftól, hogy nagy elfoglaltsága közben mi a véleménye a folyton ismétlődő földrengésekről. A miniszterelnök optimista hangon felelt:

— Részemről semmi okot nem látok aggodalomra. Nyolcadik éve állok a kormány élén és elmondhatom, hogy nálunk a *kilengések* már az egyetemi obszervatóriumban is megszűntek. Különben is azt a földrengést szeretném én látni, amelyik az én pozíciómát megingatja!

Eja, eja, alala!

AZ OLASZ KÉPVISELŐK: Milyen udvariasak ezek a magyarok! Mindenfelé a mi fasiszta köszöntésünkkel fogadnak.

Még mi mindent kellene megtiltani a sajtónak, hogy boldog legyen a magyar?

Az öngyilkossági járvány okait kutató ankét azt a magától értetődő felfedezést tette, hogy a pesti kereskedők, lateinerek és egyéb Bé-listások azért gyilkolják meg magukat tömegesen, mert az újságok feltűnő terjedelemben ingyen reklámot csinálnak nekik. Mi csak helyeselni tudjuk az ankét véleményét, mert biztos, hogy százszor meggondolják magukat az öngyilkosjelöltek, ha tudják, hogy a főbelövés, önakasztás és Dunábaugrás után egy árva szót sem olvashatnak a lapokban.

Ezen az úton jutunk el a tökéletes boldogsághoz s ép ezért nem szabad megállni a félúton. Ennélfogva követeljük, hogy sürgős rendelettel tiltsák meg a lapoknak, hogy

1. autóbalesetekről írjanak, mert az ilyen katasztrófák színes leírása buzdítóan hat a sofőrökre, akiknek a kutya se tudná a nevét, ha az újságok nem írják ki;

2. a tüdőbetegség pusztításairól írjanak, mert az egészséges emberekre

leverően hat az ilyen tudósítás és munkakedvüket csökkenti;

3. különféle panamákról írjanak, mert az adófizető polgár mosolygó arccal teljesítené kötelességeit, ha nem világosítanak fel olyan dolgokról, amelyekből neki elvégre semmi haszna nincsen;

4. lakásdrágaságról írjanak, hiszen köztudomású, hogy eddig egyetlen fillérrel se lett olcsóbb a lakás az újság-cikkektől, hát akkor mért piszkálják a kérdést;

5. egyes emberek, bankelnökök, nagyvállalkozók, színházi sztárok horribilis fizetéséről írjanak, ami a sárga irigységet oly nagy mértékben fejleszti ki, hogy ez a társadalom munkateljesítményét lényegesen alászállítja;

6. végül meg kell tiltani, hogy elemi csapásokról írjanak, mert ha a világ végét jósoló vénasszonyok mentalitása a közvéleményben is lábrakap, akkor senkisémm lesz bolond az adóját lefizetni, mert miből menjen majd nyaralni a világ vége után...

Pénzhamisítók

- Már megint hamisítják az öt-pengősöket.
- Rémes.
- Vajjon kik csinálhatják ezt? Cinkográfusok?
- Dehogy. Linkográfusok.

Most már tudom, mért Baranya az egyke főfészke.

— Mért?

— Mert ott még a „Nászéjszaka” is tilos.

A földrengés hatása Budapesten

A bulgáriai és görögországi földrengés hatása Budapesten is érezhető volt. Saját külön szeizmográfusunk jelentése szerint a következő tünetek voltak észlelhetők:

Sok textilkereskedő hitele megrendült;

a primadonnák életkora terén nagy eltolódások mutatkoztak;

a Bé-listások újabb lökéseket kaptak;

egyedül a hadikölcsön valorizációja állt szilárdan a helyén és nem kapott lökést;

a magántisztviselők táborában gyanus morajlások hallatszóttak, de utóbb kiderült, hogy aggodalomra nincs ok, — pusztán gyomorkorgásról van szó;

a legsúlyosabb károk az adófizetőket érték, akiknek az adócsökkentésre irányuló reményeik rombadőltek;

a színházak körül erősen érezette hatását a földrengés: az utóbbi hetekben bemutatott darabok közül több egyszerűen eltűnt;

Petrovác Gyulára semmi hatása nem volt a földrengésnek, — ő rendületlenül kitart a Baker-ellenes irányzat mellett;

a pesti tőzsdét szintén elkerülte a földrengés: minden a régi mozdulatlanságban maradt.

Molnár Ferenc meséli:

— Egy bécsi lapban azt olvastam a multkor, hogy házat vettem Bécsben. A hír megjelenése után a hotelt, ahol lakom, ellepte a kedves riporterek rajja. Én már fel voltam készülve az attackra és kész nyilatkozattal vártam a kollégákat. A kommüniké így szólt: „Hogy a cáfolatnak, amit ezennel kibocsátok, kellő nyomatéka legyen, ünnepelesen kijelentem, hogy kész vagyok átadni a „háزامat” annak az embernek, aki ezt a mesét kitalálta. Sohase gondoltam arra, hogy a háztulajdonosok gárdájában foglaljak helyet, mert sokkal szívesebben lakom hotelben, ahol másoknak kell gondoskodniuk arról, hogy én érezzem jól magamat. Az egyetlen ház, ami engem érdekel, a színház, — az is csak akkor, ha teli van. Molnár Ferenc”.

Gundel Károly és Huszka Jenő

Gundel Károlynak, a népszerű pesti vendéglősnek, népes családja van. Egy író-társaságban elmondta, hogy a tizenkét gyermekét is kevesli és az a vágya, hogy a létszámot tovább emelje. Zilahy Lajos, a kitűnő író, erre megjegyezte:

— Úgy látszik, Gundel úr nagy tisztelője lehet Huszka Jenőnek.

— Mért, kérem? — kérdezte csodálkozva a vendéglős.

— Mert Gundel úr nem az egyke-rendszer híve, hanem a huszka-rendszeré.

Majd kigyógyul!

— Hallottad? Petrovác Gyulának postyeni kúrát ajált az orvosa.

— Mi a baja?

— Újabban állandóan művészetben sántikál.

Nyílt kérelem Vass József népjóléti miniszterhez

Kegyelmes Urám, mindenfelől azt hallom, hogy ha tovább is ilyen tempóban fejlődik az automobil-forgalom, a konflis-lovak B-listára kerülnek. Szépen kérem Excellenciádat, mint népjólétünk atyját, hogy az így fennmaradó zabot nekem kiutalni kegyeskedjék. Legalázatosabb szolgálója SANYARÓ VENDEL.

BARANGOLÁS

az apróhirdetés-dzsungelban

SOVÁNYÍTÓ SZAPPAN. Dr. Platánia olasz orvos előírása szerint mell, váll, csipő, láb soványítására. Szervezetre ártalmatlan.

Lám, hogy erre eddig senki sem gondolt! Az ember jól lemossa magát egy szappannal és — mingyárt könnyebb lesz néhány kilóval.

Az adós

Bíró: Hogyan? A multkori tárgyaláson azt mondta, hogy igenis tartozik a felperesnek, most pedig tagadja?

Alperes: Tetszik tudni, az ügyvédem teljesen meggyőzött az ártatlanságomról.

Amitől a héten egész Pest gurult a nevetéstől

A kis Mancika megkérdezi vidéki nénjétől:

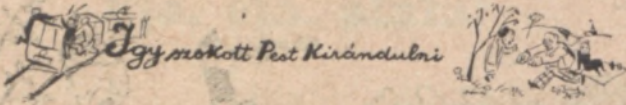
— Mondd, Róza tanti, miért nincs neked gyereked?

A tanti megsimogatja Mancika fejét és így szól:

— Mert nekem nem hozott a gólya, kislányom.

Mancika szánakozva nézi végig a nénikét:

— Ajjaj, ha te még csak ott tartasz, hogy a golyában hiszel, akkor igazán nem csodálom.

Egy szokott Pest kirándulni

Megenyhült a lég, vidul a határ,
Tele van minden vén BESZKÁRT
[batár.
A pesti polgár fölkapaszkodott,
Magával húzva öt-hat magzatot.

A kalauz hiába szól: „Hohó!”
A lépcsőn csüng a bösz kiránduló,
Aki most, mivel lassan itt a nyár,
Vasárnaponként kirándulni jár.

A vezető vad szitkokat motyog,
Egy svung... és indul... az utas
[potyog...
Csomagok hullnak, rumli, láрма,
[zaj:
„Az új ruhám! Na tessék, csupa
[vaj!...”

A kalauz a tyúkszemekre lép,
Mít bánja ezt most a sok pesti nép,
A céljuk Hűvösvölgy és Zugliget,
Miközben elbliccelik a jegyet.

Céljához érve, ki-ki merre megy,
Visszhangzik tőlük a rét és a hegy,
Gyerekek futnak, a mama kiűt:
„Jezzusom, Józsi, nézd, az über-
[cihád!”

A családapa meg böszén cipel
A völgybe le, aztán a hegyre fel,
S letéve néha a sok csomagot,
A gyerekeknek egy pofont ad ott.

Aztán leülnek: „Jöjjön az ebéd!”
Baleset történt. „Hej, a mindenét!”
A csirkehús a liptóiba hullt,
A rétes meg a salátába fult.

„Te vagy az oka” — mondja a mama
És pörpatvarba ful a lakoma.
A családapa, nyelve egy nagyot,
Nem eszik már, mert végkép jól-
[lakott.

A délutánjuk mogorván telik,
Korog a gyomruk s fáradt mind-
[egyik,
Tetejébe az ég is beborul,
Persze, ezért is a papa szorul.

És zápor jön, de villamos, az nem.
Azt várják búsan, csuromvizesen.
Na, végre jön... Roham, sturm és
[rumli...
Így szokott a pesti kirándulni.

(h.)

Kisfiúk az uccán

— Nem szégyeled magad? — mondja az egyik. — Suszter az apád és mégis lukas cipőbe jársz?

— A te apád fogorvos, — felel a másik — és mégis engedi, hogy csak egy foga van a kisöcsédnek.

Replika

Ügyész: Az ügyvéd úr azon kérelmét pedig, amellyel az egyhíttó szakasz alkalmazását ajálja a törvényszéknek, elutasítani kérem, mert a vádlott nem volt annyira részeg, amint azt a törvény előírja.

AZ
ERNST-MÚZEUM
AUKCIÓI, XXXVIII
BUDAPEST, VI, NAGYMEZŐ U.

8

Különféle hagyatékokból,
valamint főúri és más
magánbirtokokból származó
festmények, műtárgyak,
ezüstök, porcellán,
szőnyegek és bútorok!

*

Naponként délután 4-től

Emlékezzünk régiekről, keseregjünk napjainkon...

Valamikor, ha az ember a Király uccában vagy a Dob uccában elkiáltotta magát:

— Kohn úr!

— akkor a fél ucca megfordult és kíváncsian nézett hátra.

Később hiába kiáltottuk el magunkat:

— Kohn úr!

— senki sem fordult meg. Ennek oka az volt, hogy a Kohnok ekkortájt már majdnem mind Kovácsok és Kardosok voltak?

Napjainkban viszont, ha egy olyan uccán, amely tele van üzletekkel, azt kiáltjuk:

— Forgalmi adóellenőr úr!

— az egész ucca visszanez.

Lányok, lányok, zentai lányok...

A Zentai Friss Ujság április 6-iki számának hírvonatában ezt az épületes pár sort olvassuk:

„A szülők figyelmébe. Egyik katonának különös panaszos levelet hoztunk. Azért panaszkodik levelében, hogy bizonyos órákban 14—15 éves lányok úgy rajzanak a kaszárnya körül, mint lepkék a gyertya körül és hiába zavarják el őket, azok csak visszatérnek és háborgatják katonáinkat. A szülők is megtilthatnák leányaiknak, hogy katonáinkat zaklassák.”

Hát hinné az ember, hogy szegény zentai katonának szüzi erénye ekkora veszedelemben forog!

Csizmadia András amerikai tapasztalatai

Csizmadia András bátyánk a képviselőház folyosóján igen pesszimiztikus kijelentéseket tett amerikai tapasztalatairól. A szabadság hónapban dúló éhínség, munkanélküliség, állástalanság: ezek voltak a főbb amerikai nyomorúságok, melyeket csak úgy kapásból, balkézrel fölszedett. Beavató helyről megerősítik Csizmadia bátyánk Amerikában szerzett tapasztalatait, mert, mint hírlik:

Henry Ford, miután zálogbacsapta utolsó überciherét, Pestre érkezett és egyetlen vágya, hogy itt taxisofőr lehessen,

Zukor Adolfot hétnapi koplalás után ajultan találták. Mikor magához tért, elhaló hangon rebegte, hogy csak azt szeretné megérni, hogy a Rákóczi úti Amor-moziban ő kezelhesse a csengőt.

Coolidge elnök, miután értesült Amerika csődjéről, otthagya a Fehér Házat és Pesten már kapott is egy albérleti szobát a Chevra Kadisától a Dob uccában és mert szereplési ambícióiról még az éhhalál küszöbén sem tud lemondani, fellép a paksi orth. hitközség elnökválasztásán,

Bánky Vilma Mindszenty Tibor ajánlatára komornai állást foglal el Fedák Sárinnál,

Rockefeller, a nagy petroleum- és olajkirály, miután az utolsó deci petroleumját is megitta, Bibiti-Horváthnak, a magyar nyakolajkirálynak ajánlatára valószínűleg bejut a fővárosához lámpagyújtogatónak,

Fleta, nebach, beadta ajánlatát a rombachuccai másodkántori állásra,

Paderewsky a menházban kijelentette, hogy már csak egy lehetőséget kínál neki ez a keserves élet és ő azt boldogan elfogadja. A Magyar uccában már várják az öreg zongoristát.

Az események arra indították a belügyminisztert, hogy sürgős intézkedéseket tegyen az Amerikából ideözönlő bevándorlók arányszámának korlátozása tárgyában. Akinek ideje van, már meg is kezdheti sajnálni szegény Amerikát!

Mindenütt
kapható!

Minden más szer-
talan

Biztos
csak a SALAN!

a tökéletes fertőtlenítő hálszer

Mindenütt
kapható!

Hogy készült Fadrusz Krisztusa?

írta: MÓRA FERENC

Meglepődve olvasom valami pozsonyi tudósításban, hogy Fadrusz gipszfeszületét, amelyet a virágvolgyi külváros templomában őriznek, márványba akarják faragtatni, vagy bronzba öntetni. Nem az lep meg, hogy a gipszöntvényt nemes anyagba öltöztetik, hanem, hogy a Fadrusz gipszkrucifixuma ott is megvan.

Úgy tudom, Erdélyben is van belőle s még valahol másutt is Magyarországon. Valamerre magángyűjteményben is talákoztam már vele. Könnyű ráismernem, akárhol látom. Nemcsak a Fadrusz oroszlánkörméről, hanem azért is, mert huszonötödik éve vagyok vele együtt reggeltől estig. A szegedi kultúrpalota lépcsőházának legszebb díszítője a Fadrusz gipsz-Krisztusa. Ő vigyáz a házra, mi pedig vigyázunk órá, míg ezüstbe öntve át nem viszik a fogadalmi templomba. Oda szánta maga a mester is, mikor Szegednek adta. Akkoriban, mikor a Tisza Lajos szobrát csinálta s többször megfordult a városban. Olyankor mindig a piaristák szállóvendége volt s azoknak mesélte el a szobor hiteles történetét is.

Kuriózus dolog, érdemes feljegyezni. Mink föl is jegyeztük a feszület alá, de azért bele lehet tenni az újságba is. A múzeumban nem mindenki olvas, aki nézelődik.

Még akkor pályája kezdetén volt a művész, mikor ezt a feszületet csinálta, éppen, hogy elvégezte a bécsi akadémiát. Nagyon realiztikus akart lenni s nem bízott se a feszület-studiumokban, se a fantáziájában. Azt vette a fejébe, hogy a szenvedő Istent olyan élő emberről mintázza meg, aki csakugyan keresztben szenved. A gondolat, ha eredeti volt is, nem volt új. Már a nagy görög művészekről is vert a szó, hogy a kínábrázolásához rabszolgákat kínoztak, amiből nem is csináltak titkot. A rabszolga csak úgy magántulajdon volt, mint a vadászkutya, legföljebb nem volt akkora értéke, ennél fogva még kevesebb teketóriával el lehetett vágatni a torkát. Michel-Angelo korára már nagyot változott a világ. Ő már csak titokban ordíttathatta a rabszol-

gákat a Vatikán kertjében, mikor a rabszolga-szobrot mintázza. Legalább így rebesgették róla, okkal-e, nem-e, ki tudná azt megmondani?

Én hajlandó vagyok elhinni a műtörténeti pletykákat azóta, mióta a Fadrusz-feszület történetét tudom. A művész-psziche mindig egyforma volt.

Arra természetesen nem gondolt Fadrusz, hogy valami véres keresztrefeszítés borzalmaival ihlesse meg magát. Beérte azzal is, ha olyan modellt talált, aki engedi magát *emberségesen felkötetni a keresztre.*

Talált is valami tagbaszakadt hietzingi parasztot, aki vállalta a kínszenvedést percenként egy pengőért, akkori pengőért, ami hallatlan honorárium volt abban az időben.

— Hát akkor tíz perc tíz pengő, — határozta el Fadrusz.

A paraszt keveselte a tíz percet, úgy számítván, hogy soha ilyen könnyű keresete többet az életben nem lesz. A Fadrusz erszénye azonban nem futotta többre, ezért is zálogba kellett tenni a zsebóráját s így tíz percre kötötték meg a szerződést. Nyilván Fadrusz se tudta, mit jelent az a tíz perc, de a jámbor paraszt bizonyosan nem.

Szakértők mondják, hogy a keresztrefeszítésnél nagyobb kínszenvedés nincs a világon. Rosszabb a tűzhálnál is, mert a máglyán legalább az eszmélete elvész a mortifikáltnak, de a keresztrefeszített órákig szenved tiszta öntudattal. Természetesen ezek mind elméleti szakértők, mert se föl

nem feszítettte, se meg nem égettette magát egyik se. De azért igazuk lehet. Csak úgy játékból, ebéd után, az asztal mellett nyujtsa föl az ember a két kezét, ahogy a cow-boy filmekben szokták a művelt gulyások, akkor is mingyárt elhal a karja. Hátha a karoknak tíz egész percig a test súlyát is viselni kell!

Hogy meddig bírta a hietzingi Krisztus, meddig se, azt Fadrusz se tudta. De bizonyos, hogy a boldogtalan pár pillanat múlva már elkezdett üvöltöni, a szeme kidülledt, az arca eltorzult, a teste vonaglott, mint a megnyomott hernyóé, — ennél ideálisabb kínszenvedést nem is kívánhatott szobrász.

Nem is kívánt, hanem neki esett az agyagnak s gyúrta, formálta a haldokló emberről a halhatatlan Istent, mint a megszállott. Törvényt, emberséget, mindent elfelejtett az alkotás extázisában, csak akkor tért magához, mikor a kínlódó ember halálordítására összeszaladt a környék népe.

A boldogtalan többszörös inszakkadással szedték le a keresztéről s mingyárt orvos kezére adták, Fadruszt pedig pár hét múlva a törvényre. El is ítélték valamennyi fájdalomdíjra, le is csukták hat hétre, le nem tagadható testisértésért.

Fadrusz le is ülte a hat hetet, minden zúgolódás nélkül, sőt kész örömmel, mert úgy érezte, még így is olcsón alkotott olyan műremeket, amilyenről mindig álmódott. Csak azért várta nehezen a kiszabadulást, hogy nekifoghasson az öntésnek. De bizony soha se látta többet a hietzingi Krisztust. Mire hazakerült, darabokra törve lelte a drága agyagmintát. Valószínűleg a bécsi rendőrség helyszíni szemléjének esett áldozatul.

Most következett azután az, amiről a pozsonyi tudósítás is tud. A művész nem adta föl a szándékát. Élő kínszenvedés után akart mintázni, azonban idegen modellel nem mert többé kísérletezni. Magát köttette fel a feszületre s a félkörben felállított fotografusok pillanatfelvételei után készült a nevezetes Fadrusz-feszület.

Fővárosi Operettszínház

Az idei szezon sláger
jazz-operettje

ZENEBONA

RAGYOGÓ! MULATSÁGOS!
SZENZÁCIÓ!

Aggregények egymás közt

— Ismered a Nagy Katicát?... Gyönyörű lány! És milyen intelligens! Két ember számára való ezse van.

— Te, ez aztán igazán neked való feleség lenne!

Sovány a divat

— Nagyságos asszony olyan, mint a Nap.

— Miért?... Mert úgy sziporkáznak?

— Nem, hanem magára is ráfér egy kis fogyatkozás.

VIGSZÍNHÁZ

HÓKUSZ- PÓKUSZ

KURT GÖTZ
vigjátéka

*

Pompás szereposztás!
Páratlanul mulatságos!

Mohár Jenőné fái

Kit miért csal meg a felesége?

Újfajta társasjátékot eszeltem ki a férjek szórakoztatására. Huszonöt asszonynak azonos szövegű levelet küldtem a következő tartalommal:

„Nagyságos (méltóságos) Asszonyom, egy nagyobb művem megírásához szükségem van a női lélek legrejtettebb zúgainak ismeretére. Mint-hogy nem akarok belesni a felületes pszichológusok hibájába, magukhoz a legilletékesebb tényezőkhöz: az asszonyokhoz fordulok, azzal a kérdéssel: milyen okok kényszerítenek egy modern, művelt nőt arra, hogy megcsalja a férjét? Az ön véleményére különös súlyt helyezek. Kézcsókkal”.

A válaszokat, a beérkezés sorrendjében, itt közlöm:

Első válasz: Tisztességes asszony, akinek rendes férje van, nem eshetik a csalás bűnébe. Csak egy kivételt ismerek: ha a férj erőszakos természetű, aki állandóan ekzeciroztatja a feleségét. Az ilyen férfit meg kell csalni.

Második válasz: Egy nő, aki a férjét szereti, mindent megbocsát neki, csak azt nem, ha túlságosan engedékeny, vagyis: ha mafla. Önerzetes nő nem tudja elviselni a gondolatot, hogy egy ilyen puhány mellett kell eltölteni az életét. Az ilyen férfit megcsalni szerintem nem bűn.

Harmadik válasz: A férj lehet csúnya, modortalan, kártyás, veszeke-dős, iszákos, csak féltékeny ne legyen. Azt a férjet, aki a feleségét féltékenységgel kínozza, jogosan csalja meg a nő.

Negyedik válasz: Nincs valami rettenetesebb, mint a férji közöny. Az az asszony, akit még arra sem érdekmesít a férje, hogy féltékeny legyen rá, csak egy szerény percentjét adja vissza a kölcsönnek, ha megcsalja az urát.

Ötödik válasz: Az a férj, aki minden keresetét átadja a feleségének, a leggyanusabb személy valamennyi férj között, mert el akarja hitetni szegény feleségével, hogy csakugyan az utolsó fillérét is odaadja neki. Mennyivel becsületesebb az a férj, aki a keresetének csak egy részét adja át, hiszen nyilvánvaló, hogy a férjnek is szüksége van némi — ha nem is sok — pénzre. Az előbbi csoportba tartozó férjek félrevezetik a feleségeiket és titokban a legaljasabb üzelmeket folytatják. Ezzel szemben a második csoportba tartozó férjről pontosan tudja a feleség, hogy mennyi pénzt tartott meg magának és az ilyen férj nem csalja meg a feleségét, mert annyi pénzt sohase hagy a zsebében a feleség, amennyi egy tisztességtelen nőszemély bírlalásához elegendő. Vilá-

gos tehát, hogy az a férj, aki „édesem, itt van az egész keresetem” kiáltással adja át pénzét hű feleségének, megcsalja őt. Az ilyen férjet egy hű feleségnek okvetlen vissza kell csalni.

Hatodik válasz: Vannak férjek, akik a keresetük egy részét megtartják maguknak. Minthogy a férj ott-hon mindent megkap: kosztot, kvártélyt, mosást, szerelmet, — világos, hogy a visszatartott pénzből elégíti ki házasságunkívüli undok szenvedélyeit. Az ilyen férjet habozás nélkül meg kell csalni.

Hetedik válasz: Az okos és művelt férj igyekszik magához emelni kevésbé okos és művelt feleségét. Tehát: szép szóval neveli, oktatja, idomítja, míg nem a saját színvonalát megközelelti. Az a férj, aki ezt nem teszi, nyilván egy másik nővel szemben gyakorolja ezt a férfiszokást, mert nincs olyan férfi a világon, aki ne akarna legalább egy nőnek a tanítómestere lenni. Az ilyen férjet annál előbb csalja meg a felesége, minél okosabb és műveltebb.

Nyolcadik válasz: Vannak férjek, akik azt hiszik, hogy kielégíti a feleség lelkiszükségletét, ha nagyképűen a tudományukról vagy a mesterségükről beszélnek nekik. Egy okos férjnek tudni kell, hogy a gyengéd női lélek más táplálékra vágyik. Ha nem tudja, vagy nem akarja megtanulni, megérdemli, hogy megcsalják.

Kilencedik válasz: Az a férj, aki minden szabad idejét a maga társaságának szenteli, valósággal bevallotta már, hogy nem érzi jól magát a felesége mellett. Az ilyen férfit okvet-

len meg kell csalni. Ez a legenyhébb büntetés.

Tizedik válasz: Van egy fajtája a férjeknek, amelyek húzódozik a társaságtól, valósággal kerül az embereket, ami az asszonyra nézve igen hátrányos következményekkel jár, mert előbb-utóbb kívül kerül a társadalmi életben. Ez pedig egy nőre nézve elviselhetetlen. Az ilyen férjet már csak azért is meg kell csalni, hogy a feleség legalább ezen a módon kerüljön érintkezésbe a társadalom tagjaival.

Tizenegyedik válasz: Az az asszony, aki szerelmes az urába, nem csalja meg az urát. Ez szentigaz. Mégis ismerem egy asszonyt, aki amellet, hogy szerelmes az urába, megcsalja. Tudniillik egy másik férfibe is szerelmes.

Tizenkettedik válasz: Van olyan feleség, aki sohasem szerette az urát. És rendszerint az ilyen asszonyt szeretik legodaadóbban a férjek. Mit csináljon az ilyen szerencsétlen nő? Ha megmondja az urának, hogy nem szereti, kétségbeesésbe taszít egy embert. Ha elvállik tőle, esetleg megöli. Tehát: számalomból és jósból megcsalja a férjét, hogy a boldogságuk zavartalan legyen.

A többi tizenhárom választ nem hozom nyilvánosságra, mert csak változatai az itt közölteknek.

Mikor elolvastam a finom, gyöngéd írásokat, így sóhajtottam fel:

— Szegény, szegény kis asszonykák! Mennyit kell törni az édes fejcskékjüket, hogy előzetes mehetséget konstruáljanak maguknak. A férjek sokkal praktikusabbak: ők a házasságot törrik, hogy utólagos elégtételt vegyenek maguknak.

A Royal Orfeum előtt

- Hová megy, Pocanek úr?
- Megyek a Royal Orfeumba, jegyet váltani a Baker-előadásra.
- Mi az, maga is megváltoztatta a felfogását? Hiszen a multkor még azt mondta, hogy az a Baker magát nem érdekli.
- Ez igaz, de tudja, ez a Petrovác annyit beszélt róla, hogy már magam is kíváncsi vagyok.

CORVIN

A király-expressz

Filmregény
8 felvonásban
A főszerepben MONTE BLUE

Montmartre rózsája

Párisi történet 8 felvonásban
Főszereplők: GEORG O'BRIEN
és VIRGINIA VALLY

KAMARA

Montmartre rózsája

Filmregény 8 felvonásban
Főszereplők: GEORG O'BRIEN
és VIRGINIA VALLY

Bolondos éjszaka

Vigjáték 8 felvonásban
Főszereplők: HARRY LIEDTKE
és OSSI OSWALDA

Pesti polgár panaszai

Családi kör a Terézvárosban

Este van, este van,
kiki nyugalomba,
Feketén bölöngat
a családfő, mondva:
Mit is kéne tenni,
mit is kéne tenni,
Hogy hát nyaralni is
el lehessen menni?

Ez most a probléma
a családi körbe
S a családfő neje
szól, urát gyötörve:
A Schwarczék már régen
tegerparton vannak,
De Schwarczénak könnyű,
jobb ura van annak.

A családfő búsan
néz a bé nejeire,
S maga körül őt-hat
vásott gyerekére
S elátkozva sorsát,
mit végzete ráért,
A tükörbe vágja
a levesestányért.

— Ó, tudom, ezt érted, —
szól fitymálva nője,
S egy szerviszt vág vissza
a bős családfőre.
— Ezt érdemlem? — így a
családfő sötéten,
S lerágja a csillárt
a vita hevében.

Tányérok repülnek,
a gyerekek bögnék,
De a szülők ezzel
most már nem törődnek.
S míg a nyaraláson
véggkép összevesznek,
Egy-egy pofont adnak
a rossz kiesinyeknek.

Este van, este van,
kiki nyugalomba,
— Ez az élet, — szól a
családfő — de ronda!
És míg keresgéli
elgurult inggombját,
Örül, hogy lerázta
a nyaralás gondját.

Hesz Ferenc

Vannak még karriérek

— Hallottad? A Feinstock önálló
lett.
— Igazán?
— Meghalt a felesége.

REB MENÁCHEM CICESZBEISZER SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— Ledjél te kí-
váncsi o Josephine
Bakerre és tévedés-
ből „O meztelen
ember”-hez hozza-
nak neked jedjet!

— O te hajadon
lángyod ledjen ál-
landó tárgya o Pet-
rovác képviselő
oreság interpellá-
ciónjainak!

— Saksupán oz
vígasztoljon meg tégedet, hodj oz ün-
jilkosságodrul edj árva sort se írhat-
ják o lapok!

— Ledjél te edj mozgóképszínház-
tolajdonos Korinthoszba!

— Oz anyúsod, oki minden évbe o
görög szigeteken üdült, pont mostand
ledjen Abbáziába!

— Ledjen neked edj mintafeleséged
és mégse todjad elbólvlni oz áru-
mintavásáron!

— Ledjél te edj megjűzűdéses de-
mokrat, o feleséged pedig edj meg-
rűgűtt fasiszta!

Két pasas találkozik a körúton.
— Jónapot, igazgató ur! — har-
sog az egyik.

A másik a szája elé teszi a
mutatóujját és a hangosan köszönő
ismerős fülehez hajolva mondja:
— Pszt! Már van állásom...

Mondja kedves Petrovác,

miért haragszik úgy arra a szép né-
ger táncosnőre? Hát ki jöjjön magá-
nak Budapestre? Talán Voronoff?...

Betűrejtvény

1 kiló vas 50 fillér

2

A mult számban közölt rébusz meg-
fejtése: „Elvi hare”. A megfejtők
közül Vermes Emmike (Kúnhegyes)
kap könyvjutalmat.

Szerkesztői üzenetek. P. J. A próba-
galopp nem sikerült ugyan, de biztató
formát mutat. Lássuk a folytatást. —
L—s. Ami jó benne, sajnos, régi. —
Debr. André Maurois mesterműve:
„Disraeli” olyan olvasmány, ami után
nyugodtan mondhatja az ember:
szegényebb lennék, ha nem ismerném.
Szini Gyula remek fordítása és a
Géniusz mintaszere kiadása külön is
ajánlja a brilliáns könyvet. — K. P.
Szépet, művészt, értékeset csak az
Ernst-múzeumban vásárolhat. —
Szfinksz. Ezúttal idején jött és a ta-
risznya sem volt üres. — Kezdő. Kez-
deni szabad, folytatni nem muszáj. —
V. E. (Kúnhegyes.) Ha jók, minden-
esetre.

A „lelőtt” bók

Egy nem valami szemrevaló idősebb
asszony dicsekszik a barátójének:

— Tegnap azt mondta az uram,
hogy ő szépséggel és intelligenciával
kötött házasságot.

— Szent isten! — kiált fel a barát-
nő — a te férjed akkor egy — biga-
mista.

A „mérlegpézt”

A vállalatok és üzletek könyvelői
az évi mérleg elkészítése után kü-
lön díjazásul úgynevezett „mérleg-
pézt” kapnak. Egy sasuceai nagy-
kereskedő száz pengővel jutalmaz-
ta a könyvelőjét e szavak kíséreté-
ben:

— Ezt azért adom, mert a mult
évben egyetlen hiba sem csúszott
bele az üzleti számításiba.

— Pardon, főnök úr, egy hiba
mégis belecsúszott.

— Micsoda? — kérdezi megüt-
közve a cégtulajdonos.

— Az, hogy kétszázpengő mér-
legpénzre számítottam.

Az Andrássy úti divatüzletben

— Mit szól, Komlós úr, ehhez a sok
földrengéshez?

— Engem hidegen hagy. Az én üz-
letem nem rendült meg.

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:
GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:
Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI, Mozsár u. 9. Telefon: T. 233—24.

A BORSSZEM JANKÓ
előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

BIRÓ MIKLÓS nyomdai műintézetében
VII, Rózsa ucca 25

Dupla virágnyelv

— Mondja, Pusztay, maga olyan
nagy nőbarát... Mért nem házaso-
dik akkor?

— Nézze, asszonyom, az ember sze-
retheti a virágot, de azért nem mu-
száj, hogy kertész legyen.

A kétféle meztelenség

— Csak már egyszer a mi meztelenségünk is izgatná az urakat!...

Távirat

SCITOVSZKY BELÜGY-
MINISZTER

BUDAPEST

Excellenciád átmeneti otthont akar létesíteni az öngyilkosok számára? Fogadjon nekem szót és ne átmeneti otthont csináltasson nekik, hanem inkább átmeneti kabátot. Most erre van inkább szükségük.

ÖNGYILKOS-JELÖLT

Aljas aknamunka Bródy Ernő ellen

Emel Lőrinc többszörös háztulajdonos dr. Bródy Ernőnek, a Lakók Szövetsége elnökének ajándékképpen három házat ajánlott fel levélben. A kitűnő Bródy a legerélyesebben tiltakozik, hogy ilyen módon akarják őt elnöki állásából kitérni.

Petrovác dala

Minek a Baker énnem,
Mikor én a (pártombeli) Szőkét
szerettem!...

Scitovszkynak tetszett Baker

Josephine Baker, mikor megtudta hogy a magyar belügyminiszter tetszését már részben megnyerte Párisban, ezt mondta:

— Ezen nem is csodálkozom. Azt hiszem, ha Petrovác lenne a belügyminiszter, neki is tetszene minden.

Egy kereskedő tragédiája

A sasuccai kereskedőhöz beállít egy fiatalember. Bemutatkozik, azután így szól:

— Uram, én egy vallomással tartozom önnek. Én és az ön felesége szeretjük egymást.

A kereskedő megvakarja a fejét és így szól:

— Ez az én szerencsém. Van vagy ötszáz ember Pesten, aki tartozik nekem és maga az egyetlen, aki jelentkezik.

LAPZÁRTA:

A pesti kávésok Petrovác ellen

A pesti kávésokat Petrovác Gyula képviselő Baker-ellenes beszéde végkép dühbe gurította. Elhatározták, hogy nagyarányú tüntetést rendeznek Petrovác ellen, mert el akarja tiltani a pestieket a feketétől.